Noviny Dělnické mládeže Odpovědnost, síla, čest! 1. července 2010

Hlas mládeže

Vydává občanské sdružení Dělnická mládež. Šéfredaktor: Matyáš Sombati. Ročník II., číslo třetí. Adresa redakce Hlasu mládeže: Dělnická mládež, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6.

Web a e-mail: delnickamladez.cz, info@delnickamladez.cz. Bankovní konto: 228 787 719 / 0300. Foto a reprodukce: archiv Hlasu mládeže. Registrováno pod reg. č. MK ČR E 19540. Tento výtisk je zdarma.

Pravda jako ospravedlnění našeho boje

Není tomu dlouho, co Dělnická mládež (DM) změnila své vedení. V prvním roce pomohli rozjet činnost DM lidé s nějakými životními či politickými zkušenostmi, kteří byli vesměs ve vedení. Avšak hlavní smysl samotné existence naší organizaci je nabídnout talentovaným lidem, kteří ještě nemají dostatek zkušeností pro vytváření plnohodnotné politické činnosti, možnost seberealizace. A v souladu s tím předalo dosavadní vedení otěže novým tvářím. Jakým směrem se tedy bude naše budoucí činnost ubírat?

Je samozřejmostí, že i pod novým vedením mládežníků se bude naše konání ubírat směrem, jaký vytyčuje program skrze národní a sociální ideje. Je tu ovšem i jeden úkol, jehož realizace nám musí být jakousi motivací a jehož zásady musí určovat veškeré naše jednání.

Neusilujeme totiž ani tak čistě o prosazení zákonů, ve kterých by hrál nemalou roli vlastenecký prvek či samotné prosazení sociálních výhod. Je to všechno jistě prospěšné, ale jen to samo o sobě opravdu nestačí. Náš cíl leží mnohem, mnohem výše. Chceme dosáhnout nové vyšší epochy lidstva, kde bude vzájemná úcta a pospolitost národa samozřejmostí. Vedeme jakýsi boj, boj ve jménu pravdy a skutečné svobody.

Na jedné straně stojí dnešní dekadentní systém, upřednostňující člověka sobeckého, egoistického. Touha po úspěšné kariéře je veškerou náplní života v takovéto společnosti. Na druhé straně stojíme my, alternativa vůči úpadku, nositelé hodnot daných přírodou. Neznáme falešnou humanitu, naším měřítkem je pravda a budoucnost. Chceme vystavět společnost, kde bude člověk nahlížet na všechny věci, se kterými se setká v životě vždy, se zásadou, že profit celku stojí nad profitem osobním, ale na druhou stranu si je vědom, že celek (stát) mu naopak podá vždy pomocnou ruku, potřebuje-li to on sám. Jaký kontrast s dnešní situací, kdy panuje přesně opačná praxe…

Pro vedení takového našeho „boje“ potřebujeme v prvé řadě množství oddaných bojovníků. Tady se dostáváme k dalšímu smyslu existence DM. Příslušník našeho hnutí, nositel

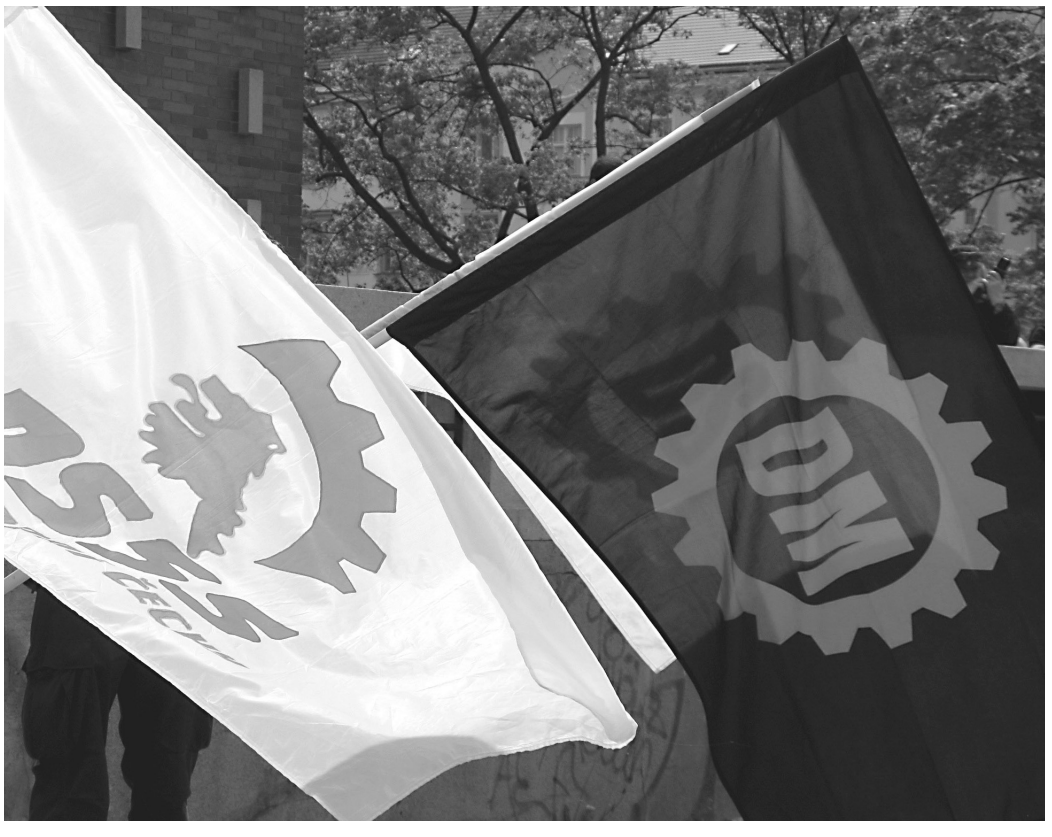

našich idejí, jak už bylo řečeno, se nikdy nedívá na osobní prospěch – co bude mít z něčeho on sám, ale na možnost prospěchu celku, v tomto případě hnutí, potažmo národa. Ano, být oddaným příslušníkem našeho hnutí s sebou přináší mnohé obtíže: odříkání si, fyzické napadání i věznění za pouhé projevení vlastních myšlenek je dnes realitou. Ale nesmíme zapomenout, že právě tato odříkání, pronásledování a věznění nás vlastně dostávají na morální výši a v podstatě ospravedlňují náš „boj“ a dávají mu smysl. To je to, čím se odlišujeme od běžného „stáda“. Nemlčíme, prohlédnutí pravdy nám nedovolí mlčet a upřímná láska k bytí nás nutí za pravdu bojovat.

Abychom pro dosažení našeho cíle získávali další a další bojovníky, je třeba přizpůsobovat prezentaci našich idejí době a jejím požadavkům. Co bylo vhodné dnes, nemusí být prospěšné zítra. Schopnost sebereflexe je pro životaschopnost jakéhokoli hnutí nutností. Jako příklad mohu uvést logo Dělnické strany. To vzniklo v době, kdy o existenci Dělnické strany prakticky nikdo nevěděl. Bylo tedy vhodné zvolit výmluvný, jednoduchý a snadno zapamatovatelný symbol. Dnes jsme se však dostali do jiné fáze dlouhé cesty. Uvědomit si toto je opravdu hlavní předpoklad pro růst celého hnutí. Dělnickou stranu zná každý, ať k ní chová sympatie či je její odpůrce. Každý si pod ozubeným kolem představí Dělnickou stranu. Je tedy třeba pracovat nyní na jiných věcech – osvětlovat naše myšlenky, ničit předsudky...

Jestliže si tedy spousta lidí ozubené kolo spojuje s nějakou totalitní ideologií, byť neprávem, je třeba mu dát vale. Splnilo svoji roli, ale přišla nová fáze. Část ozubeného kola, jako projev jakési úcty k manuální práci, je zastoupená také v novém logu politického představitele našich hodnot, avšak bylo přizpůsobeno době a požadavkům. Takto ukázkově funguje ona sebereflexe.

Je také zavádějící přistupovat na hru systému, který nás skrze média řadí do jakési krajní či extrémní pravice. Jak absurdní... A ještě více je absurdní, když spousta našich sympatizantů tato a podobná fakta slepě přejímá. My přeci nejsme politickou silou ve smyslu dnešních parlamentních stran, nehledáme pravici, levici, hledáme pravdu. Jestli je socialismus levicový nebo nacionalismus pravicový je mi zhola jedno. Je přeci podstatné se řídit rozumem, ne se slepě řadit pod nějaké hesla. Takovéto jednoduché škatulkování je přeci vlastní našim odpůrcům, nikoli nám…

Jsme si samozřejmě vědomi, že takovýchto vysokých cílů je možné dosáhnout pouze skrze politickou činnost, kterou však nevykonáváme. Naší kulturní a osvětovou činností budeme připravovat mladé lidi k uskutečnění těchto velkých cílů a pro řádné uplatnění našich zásad spořádaného života.

Tedy: sociálně, národně a revolučně – za svobodu!

Erik Lamprecht, předseda DM

Dělnická mládež „omladila“ předsedu a schválila program

Novým předsedou Dělnické mládeže je po březnovém sjezdu v Brně dvaadvacetiletý Erik Lamprecht. Sdružení také změnilo program, ve kterém přímo konkretizuje svoji činnost.

Dosavadní předseda Martin Zbela již dopředu avizoval, že do čela mládeže kandidovat nehodlá. „A to především z důvodů mého věku, a činnosti, kterou již vykonávám v rámci Dělnické strany sociální spravedlnosti. Přednost by měl dostat někdo mladší, ale nepostrádající zkušenosti s řízením organizace,“ uvedl v otevřeném dopise členské základně.

Změna programu mládeže byla podle Zbely nezbytná. „Po roce naší existence by měl více vypovídat o činnosti a náplni členství v DM,“ avizoval před sjezdem předseda, který sdružení označil za jakousi „přípravku“ na stranickou práci v rámci DSSS.

Účastníky sjezdu pozdravil v písemné zdravici volební lídr DSSS Tomáš Vandas: „Dělnická mládež na mě za uplynulý rok působila dobrým dojmem. Nespočet akcí, vzrůstající aktivismus, zájem o historii a kulturu naší země, angažování se ve stranické práci Dělnické strany, to jsou nepochybně pozitivní věci, které dávají naději vašemu hnutí do budoucna.“

A jaká by měla být budoucnost DM? Leccos již napoví nový program mládeže (viz str. 4 – pozn. red.), jenž se skládá z deseti základních

okruhů, např. boje proti drogám, úcty k přírodě, prorodinné výchovy či svobodného internetu. Najdeme v něm i konkrétní požadavky, jako např. podporu snížení věkové hranice volebního práva na 16 let v krajských a komunálních volbách.

„Dělnická mládež programově odmítá ubíjení vlasteneckého cítění v našich srdcích a ubíjení všech vyšších ideálů. Odmítáme šíření drog a liberalizaci, která mladým ztěžuje jejich místo ve společnosti. Nechceme se podřídit převládající atmosféře, odrazující mládež od spoluúčasti na veřejném dění a spolurozhodování o budoucnosti naší země,“ píše se v preambuli nového programu DM.

Nově zvolené vedení DM s novým předsedou Erikem Lamprechtem má v plánu zaměřit činnost sdružení na školní mládež. „Chystáme několik projektů, ale samozřejmě také záleží na míře nasazení ostatních členů sdružení a jejich aktivitě,“ dodal čerstvě zvolený předseda Lamprecht.

„Dělnickou mládež se myslím podařilo nastartovat dobrým a užitečným směrem, nyní samozřejmě záleží na novém vedení, jakou cestou bude pokračovat dál. Věřím a doufám, že úspěšnou nejen pro sdružení, ale celou českou a moravskou mládež,“ uzavřel Lamprechtův předchůdce Martin Zbela.

Tiskový odbor DM

Strašidla se světlicemi varovala Brno před totalitou

Podivné postavy v maskách a pláštěnkách, v rukou červené světlice, transparenty, letáky… Takový netradiční pohled se mohl naskytnout obyvatelům Brna, kteří procházeli centrem města. To místní organizace Dělnické mládeže spontánně reagovala na poslední události, které v naší zemi čím dál více připomínají politické procesy z 50. let minulého století. A co tomu vlastně předcházelo?

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o rozpuštění Dělnické strany jsme v naší organizaci přijali s poměrně značným znepokojením. V den soudu většina z nás napjatě očekávala zásadní verdikt z hlediska svobodné politické soutěže, která je vždy základním předpokladem pro demokratické fungování státu.

Již z podstaty věci jsme zpravidla mladí lidé, kteří v sobě nosí, mnohdy až naivně, jakýsi ideál spravedlnosti či svobody. Je tedy logické, že s takovýmito lidmi negativně zacloumá rozhodnutí popírající nejen jejich svobodné smýšlení. Reakce na sebe tedy nenechala dlouho čekat a prakticky ihned po vynesení rozsudku se mezi námi rozvinula poměrně vášnivá debata na téma vyjádření našeho nesouhlasu s tímto totalitářským rozhodnutím. Hlasů a návrhů bylo k slyšení opravdu hodně.

Naším cílem bylo, pokud možno, co nejoriginálnějším způsobem vyvolat mezi lidmi alespoň nějaký popud k zamyšlení. Po zhodnocení všech okolností jsme se tedy dohodli na následujícím provedení. Jedna naše část si vzala na starost přípravu tématického transparentu, další po domluvě obstarali originální doplňky. Plán byl tedy vystoupit s transparentem na hlavním brněnském náměstí ve frekventovanou dobu.

K umocnění dojmu jsme zvolili jednotný vzhled. Přes obličej jsme měli připravené masky, které měly symbolicky přelepená ústa a přes oblečení žluté pláštěnky. Význam tohoto možná až komického vzezření je zcela prozaický. Veřejnost zpravidla ráda „škatulkuje“, tudíž to, když se setká s něčím, co neodpovídá jejich představám o „extremistech“, samo o sobě probudí nějaký ten další otazník v hlavě. Naší snahou také je zavádějící klišé bořit. Jsme mladými lidmi, kteří se liší od jiných pouze tím, že mají vlastní politický názor.

Velmi dobrý efekt přinesly i světlice, které u nás nejsou bohužel zatím při podobných akcích příliš obvyklé. Ti, kteří nestáli za transparentem, mezi procházející lidi rozdávali Dělnické listy a další tématické materiály.

Celá akce budila mezi procházejícími opravdu značnou pozornost. To bylo ostatně hlavním účelem. Setkali jsme s mnoha pozitivními ohlasy, kdy nám lidé vyjadřovali podporu. Našli se i tací, kteří na nás pokřikovali v negativním smyslu. Během doby, kterou jsme strávili na náměstí Svobody, jsme rozdali spoustu materiálů a s mnoha lidmi si pohovořili.

Dopad takovéto akce je jistě pozitivní a rozhodně jsme ji neuskutečnili naposledy. Věříme, že takovýto kreativní a nezvyklý protest bude inspirací i pro další mládežnické buňky po celé ČR, na cestě ke svobodě je totiž ještě spousta práce.

Erik Lamprecht

Přednáška na téma Život generála Gajdy

Touha po vzdělání především mezi brněnskými mládežníky vyvrcholila v uspořádání další přednášky. Byl pozván zástupce Národní cti, aby zúčastněným představil život zapomínaného velikána československých dějin – generála Radola Gajdy.

V první části přednášky jsme se dozvěděli o životních začátcích, byl nám obeznámen jeho původ a následný příchod do vlasti. Výklad pokračoval jeho angažovaností v armádě, kde se postupně v československých legiích propracoval do funkce generála a proslavil se s ostatními legionáři v bitvě u Zborova. Přednášející se dále věnoval celkovému vývoji tažení legionářů, jejich boji s bolševiky. První dějství je uzavřeno návratem Gajdy do republiky.

Vznikají první generálova díla, nadále však zůstává u armády. Po studiích zakončených inženýrským titulem je vtažen do aféry, po níž se sbližuje s českou fašistickou ideologií. Záhy se stává členem Národní obce fašistické (dále NOF), a zanedlouho i jejím vůdcem.

Důležitým zlomem byl puč fašistů, kdy zaútočili na brněnské kasárny. Následně byl Gajda na půl roku uvězněn, nikoli však pro účast na puči, nýbrž pouze na základě toho, že o něm věděl a nenahlásil jej. I přes toto fiasko NOF získává v roce 1935 v parlamentních volbách 167 433 hlasů = 2,04%. Podstatný je fakt, že se Gajda následující rok staví na obranu ČSR proti německým okupantům a při částečné mobilizaci se celá NOF staví na obranu republiky. Stoupenci NOF aktivně organizují manifestace proti podpisu francouzsko – britského ultimáta.

Na mnohé účastníky přednášky zapůsobil fakt, kdy po podpisu Mnichovské dohody vrací Gajda všechna francouzská a britská vyznamenání, která doposud obdržel. Během druhé světové války Gajda podporuje odboj. Ani toto nezabrání tomu, aby byl po válce zatčen komunisty, vzat do vazby a odsouzen na 2 roky. Toto vězení se významně podepisuje na jeho zdravotním stavu. Záhy na to generál umírá a je pohřben v Praze na Olšanských hřbitovech.

Přednášející věnuje dostatek času i veškeré dostupné literatuře a upozorňuje na zdařilé i méně hodnotné publikace. Mnohé z knih, článků, fotografií a dobových novin kolovalo po celou přednášku mezi zúčastněnými, což významně doplnilo podrobný výklad.

Myslím si, že se na postavu Radola Gajdy musíme dívat z mnoha úhlů a pokud se nám podaří myslet bez předsudků, škatulkování a primitivního řazení ve stylu „ten je pouze zlý a ten zase jen hodný“, tak pochopíme podstatu jeho osobnosti a výraz doby, ve které tento velikán československých dějin působil. Kromě mnohých pozitiv, které nám zanechal, musím vyzdvihnout jedno generálovo stěžejní krédo, kterým by se měl řídit každý z nás:

„Blaho vlasti budiž nejvyšším zákonem!“

Jiří Dudák, DiS., člen předsednictva DM

Černá skládka? No a co?

Není nám lhostejné naše okolí. Nechceme žít v bordelu. Je to snad špatně? Zřejmě ano…

Již je tomu měsíc, co místní organizace Dělnické mládeže v Brně napsala mail na úřad městské části Brno-sever, respektive na oddělení Životního prostředí a místního hospodářství, který se týkal nevzhledné hromady odpadků, která se již několik let, stále dokola, hromadila na rohu ulic Bratislavská a Soudní, jen sto metrů od úřadu. Na otázku, proč se situace neřeší, když trvá tak dlouho, a jestli byl v souvislosti s tímto případem někdo prošetřován nebo pokutován, se nám nedostalo žádné odpovědi. Proto jsme poslali mail číslo dvě.

Tentokrát jsme se také ohradili proti vystupování, tedy spíše nevystupování úředníků, kteří pracují za naše peníze, ale neřeší naše problémy, když ani neměli tolik slušnosti, aby odpověděli na první mail. Toto stálo v druhém mailu:

„Dobrý den. Již podruhé bych vás chtěl upozornit na fakt, že na rohu ulic Soudní a Bratislavská se nachází jakási skládka všemožného odpadu, která se nadále rozrůstá. Je smutné, že i přesto, že vás na to lidé, kteří v blízkosti tohoto místa bydlí, upozorní, je vám tato informace lhostejná. Je tomu již týden od první výzvy a nejen, že se nic nestalo, ale ani nemáte dosti slušnosti na odpověď. Jedním z bodů DM Brno je „čistit město“, tedy i poukazovat na černé skládky a při nečinnosti místních úřadů je také odstraňovat. Pokud s tímto problémem nehodlá město nic dělat, tak to Dělnická mládež vezme do vlastních rukou a svoji práci, tedy i vaši nečinnost bude náležitě prezentovat na svých webových stránkách.“

Na tento mail jsme se již odezvy dočkali. Stručné a jasné. V mailu, který nám z úřadu přišel stálo toto:

„Dobrý den,

o skládce odpadů na ulici Soudní vím, její likvidace bude zajištěna. S pozdravem Ing. Sylva Kocmanová. OŽPMH ÚMČ Brno-sever.“

Jaké z toho plynou závěry?

1) Černá skládka je v pořádku (víme o ní, monitorujeme ji).

2) Zakládat a přihazovat odpad na černé skládky je také v pořádku (proč pátrat po vinících nebo kontrolovat místo tak, aby se viníci našli a potrestali? Až skládka dost vyroste, tak ji úředníci z peněz nás všech odstraní a můžeme přihazovat znovu).

Opakujeme, že skládka se na tomto místě vyskytuje již několik let. Vždy po navršení, městským úřadem přesně odměřeného množství odpadu, se skládka vyveze a do několika dnů se tam odpad hromadí znovu.

Takovouto práci nemůžeme našim úřadům tolerovat nebo nad ní mávnout rukou a proto my z DM Brno neváháme a již se chystáme napsat na OŽPMH ÚMČ Brno-sever mail s pořadovým číslem tři.

MO DM Brno

Schůze vedení DM: prázdninové akce a propagace sdružení

V neděli 13. června proběhla v Havlíčkově Brodě schůze vedení DM. Hlavním bodem byla kooptace předsedy MO DM Chomutov Jana Mrázka do smírčí komise, který tak doplnil nezaplněné místo druhého člena této komise. Projednána byla také především organizace prázdninových akcí, mj. sportovního dne, který se bude konat na Moravě.

Dalším bodem bylo schválení nového oficiálního loga, které je svým vzhledem blíže logu DSSS. Oficiálním symbolem DM však nadále zůstává i původní červené ozubené kolo s iniciály sdružení.

Na závěr proběhla diskuze o způsobu propagace DM a jejího zviditelnění mezi mladými. Nápadů zaznělo hodně, jejich realizace by měla proběhnout v následujících měsících.

Tiskový odbor DM

DM znovu na cestách: Výlet na Babí lom

Neděle 30. května byla pro Dělnickou mládež v Brně odpočinkovým dnem po náročném předvolebním a volebním čase. Po různých výlepových a propagačních akcích pro stranu jsme již byli nedočkaví a chtěli jsme si zase užít trochu přírody a odpočinku. Proto byla na tento den uspořádána akce s názvem: Výlet na rozhlednu Babí lom. Ti, co si chtěli od volebního kolotoče odpočinout v přírodě a s přáteli, se v neděli dopoledne sešli na náměstí v odlehlé brněnské části Jehnice, odkud je všemi směry do přírody velmi blízko. Pod vedením člověka, který zná místní kraj velmi dobře, se naše skupinka vydala směrem k rozhledně.

Počasí nám přálo, a proto také mezi všemi vládla veselá nálada a optimismus. Už z dálky jsme viděli rozhlednu, která se v tuto chvíli pro některé jevila téměř nedosažitelná. Ale to už jsme vcházeli do obce Lelekovice. S roztaženou vlajkou Dělnické mládeže jsme procházeli obcí a dočkali jsme se i pár udivených pohledů. Není se čemu divit, vždyť v této obci měla DSSS jediného voliče.

Nad obcí se tyčila již dobře rozpoznatelná rozhledna, která se zdála být na dosah. Ale tak, jak tomu v posledních týdnech bývá často, začalo mírně pršet. Ani to nám však nemohlo zkazit náladu, protože už za pár chvil jsme vcházeli do lesa, jehož listnatý příkrov nás částečně před deštěm chránil.

Téměř před cílem naší cesty jsme narazili na skupinku dětí s tříčlenným doprovodem dospělých, a protože jsme si chtěli na chvíli odpočinout, tak jsme se s nimi zastavili na kus řeči. Lidé naštěstí nebyli odmítaví a nevěřili pomlouvám z médií, a tak jsme se mohli bez problémů pobavit. Nakonec si nás na památku vyfotili a my, odpočatí a vydýchaní, jsme pokračovali na vrchol.

Pak už stačilo zdolat jen skalku, na které rozhledna stála, a byli jsme tam. I přesto, že bylo zataženo, byl z rozhledny hezký výhled na okolní obce, ale i město Brno. Po chvíli se však spustil liják, a tak jsme se schovali do nejnižšího místa rozhledny, kde se nám poštěstilo potkat pana „bublifuka“. Tento starší pán také tento den nemařil zavřený doma, ale rozhodl se vyjít ven i se svým bublifukem a předvádět kolemjdoucím turistům své umění. Mýdlové bubliny, které vytvářel, ovládal překvapivě snadno různými triky, především vytvářením vzdušných výrů pohybem rukou a podtlakem, za použití svého dechu. Chvíli jsme pozorovali, jak vytváří a ovládá menší a větší bubliny, a také jeho „žonglování“ se třemi bublinami. Po čase se osmělil i jeden dobrovolník z řad mládeže, který si toto umění chtěl také vyzkoušet, ale brzy zjistil, že to není nic jednoduchého.

Po příjemné přestávce a bublinovém představení jsme se s osobou rozloučili a započali svůj sestup dolů do dědiny. Déšť už téměř ustal a my jsme scházeli po mokrých skalkách a bahnité cestě, což se pro nás stalo jistým dobrodružstvím, které se sice bez pádu neobešlo, ale nikomu se naštěstí nic vážného nepřihodilo. Výlet jsme zakončili posezením v místní hospůdce, kde jsme před cestou k domovům nechali odpočinout svým tělům a nad sklenicí piva či kofoly jsme debatovali o nastalé politické situaci.

Výlet na rozhlednu Babí lom byl povedený a jistě předčil očekávání mnohých z nás. Spousta zábavy ve společnosti kamarádů, zájem výletníků, kulturní vložka v podobě bublinového představení, to všechno uprostřed lelekovických lesů se nám na dlouhou dobu vryje do paměti.

Jakub Svoboda, předseda MO DM Brno

Ne romštině na školách!

To přece nemůže projít, slýchávám od lidí, když jim předkládám Petici proti vyučování romštiny na českých školách. V duchu si jen říkám: Abyste se nedivili.

Musím sám za sebe říct, že tři ze čtyř lidí, kterým jsem tuto petici ukázal, ji s nadšením podepsali. Ale jsem si také vědom, že i kdybych sehnal tisíc podpisů, bude to k ničemu, pokud k problému nebudou přistupovat ostatní lidé podobně. Záleží přece i na nás, jestli se tento nesmyslný návrh dočká svého prosazení do našeho každodenního života.

Když opomeneme argumenty pana Vandase z petice, nabízí se ještě spousta dalších, proč tento návrh nepodpořit. Jeden za všechny. Každý jistě souhlasí, že škola nás, respektive naše děti, musí nějakým způsobem připravit do života. Když si vyjmenujeme předměty, které se běžně na školách vyučují, nenajdeme člověka, který by měl jediný rozumný důvod proč ten či onen předmět vynechat.

Ale jak nás připraví znalost romštiny do života? Jak nám v něm pomůže? Narazíme snad někdy v životě, třeba na úřadě, na Romku za přepážkou, která se česky nedomluví? Určitě ne! Nač tedy plýtvat miliony korun na učebnice romštiny a na učitele, kteří budou vyučovat tento “speciální“ jazyk? Navíc, kolik neromských dětí či jejich rodičů by mělo zájem o výuku tohoto jazyka? A když ne oni, tak kdo? Romské děti? Ty už přece romsky umí! Absurdita střídá absurditu a když se člověk nad problémem zamyslí, tak nestačí žasnout.

Teď už jste asi přesvědčeni o tom, že tento návrh nemůže projít, ale opak je pravdou. A vina může padnout i na naše hlavy. Nebuďme lhostejní k věcem, které se kolem nás dějí. Pan Vandas inicioval petici, ale to je jen začátek a úspěch akce leží na nás všech.

Apeluji na všechny, ať už jde o člena DM či DSSS, nebo jen náhodného čtenáře tohoto textu. Jestli vám není tato věc lhostejná, máte všichni příležitost otevřít našim panovníkům oči. Ukázat, že tu ještě nějaký národ, který si nenechá vše líbit, je. Proto si každý nechte vytisknout petici a obejděte minimálně svoji rodinu a své kamarády. I zaměstnání je vhodným místem, kde získat podporu. Já sám jsem za jeden den v práci získal něco přes 60 podpisů. Jméno, bydliště a podpis. To je teď zbraň každého z nás. Nenechte se odradit lidmi, kteří vás budou označovat za rasisty či hlupáky. Děláme dobrou věc. Bojujeme za pravdu!

Jakub Svoboda

Marihuana lékem?

Marihuana: směs listů, stonků a květů rostliny konopí. Látka, která mění především kvalitu psychické činnosti. Po aplikaci se projevují poruchy vnímání, emocí, myšlení, sucho v ústech, pocit hladu atd. Účinná látka: THC (delta-9-tetrahydrocannabinol).

V poslední době slýchám z mnoha stran obhajobu této drogy, která je, upozorňuji, stejně nelegální jako pervitin či hašiš. Bohužel, nezastávají se jí již pouze notoričtí feťáci, ale i spousta občanů, kteří mají jinak k drogám odpor. Jejich argumentem pro tento feťácký výdobytek jsou jeho údajné léčivé účinky.

Přiznávám, marihuana je sedativum schopné potlačit nechutenství, křeče, pocity na zvracení, bolesti kloubů a páteře a alergie. Dokonce potlačuje symptomy roztroušené sklerózy, Parkinsonovy choroby, Alzheimerova syndromu i epilepsie. Proč tedy nedostaneme marihuanu na předpis a nepěstuje se legálně pro lékařské účely?

Protože, vážení zastánci konopí, při jejím kouření se 97 % všech účinných látek zkrátka spálí a zbývající 3 % prostě nestačí. Na všechny výše uvedené nemoci navíc existují jiné, mnohem účinnější léky. Dále, marihuana nikdy nic nevyléčí, pouze zmírňuje dopady nemoci. To ovšem neznamená, že by se nemoc v lidském těle nerozvíjela vesele dál!

Jakékoliv úvahy o užívání marihuany v lékařství jsou zcestné, nepravdivé a nahrávají pouze konzumentům drog v obhajování jejich počínání. Žádný produkt konopí není, nikdy nebyl a ani nikdy nebude vhodný k užití ve zdravotnictví. Řekněme společně jasné NE drogám!

Jan Mrázek

Dělnická mládež stojí za Srby!

Kosovo. Historicky územní část Srbska, která je po mnoho let svárem sporů mezi Srby a muslimy. Srbové si ve své historii prošli již mnoha těžkostmi. V minulosti museli mnohokrát odolávat na jejich úkor se rozmáhající Osmanské říši, radost určitě neměli ani z tzv. „humanitárního“ bombardování jednotkami NATO v roce 1999, nyní si Albánci prachsprostě ukradli kus srbského území.

Letos 17. února tomu byly dva roky, co Kosovo vyhlásilo svou nezávislost na Srbsku. Tehdy se po celém Srbsku odehrávaly masové demonstrace ve jménu srbské národní jednoty. Bohužel bezvýsledně, mocní tohoto světa měli rozhodnuto předem.

Velice trefné by bylo porovnání se situací, kdy by se v naší zemi kupříkladu cikáni sestěhovali dejme tomu na Valašsko – také území jednoznačně nám historicky náležící – a později by vyhlásili cikánskou republiku Valašsko. Podobné problémy, jaké známe my se soužitím s romskou menšinou, mají totiž i Srbové s Albánci.

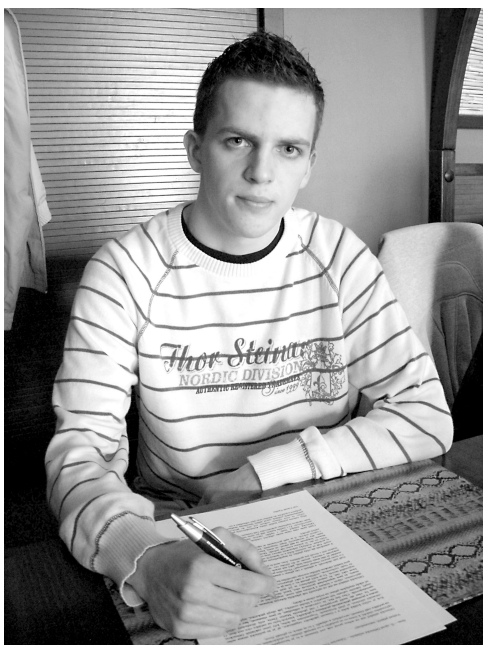

S národem známým, na rozdíl právě od Srbů, nikoli svojí kulturou, ale především kuplířstvím, pašeráctvím drog apod. Však i u nás je nám dobře známý pojem „albánská mafie“.

Ani se nemusíme zmiňovat o podmínkách Srbů, kteří zůstali žít doma – v Kosovu. I když jich mnoho už není. Není se čemu divit. Fyzické napadání a konfiskace půdy patří k těm snesitelnějším důsledkům vlády teroristů z tzv. Kosovské osvobozenecké armády (UCK), kteří nyní stojí v čele vlády republiky Kosovo, silně spolupracující zejména s USA. Ostatně s kým jiným než s majiteli patentu „na všechno“.

A nebyla by to naše, vždy proti zájmu lidu jednající vláda, aby se nepřidala k dalším „humanistům a demokratům“, kteří podle uznali kosovskou nezávislost. V české ústavě stojí, že „Území České republiky tvoří nedílný celek, jehož státní hranice mohou být měněny jen ústavním zákonem“, že ovšem schvalují změnu státních hranic proti vůli dotyčného státu vládnuvší politiky asi příliš nezajímá. Mezi státy, které ukázaly alespoň špetku smyslu pro spravedlnost a nezávislost Kosova odmítají uznat, patří například Slovensko, Španělsko anebo Rusko.

Dělnická mládež se jednoznačně staví na stranu práva a spravedlnosti. V nepravostech, které se dějí ve světě, jako také například v Izraeli na úkor Palestinců anebo (nejen) v Iráku v zájmu amerických politických cílů, ale i přímo před našima očima, ač je lhostejně přehlížíme, spatřujeme dílo skupiny mocných, kteří pod záštitou humanismu ničí kulturní hodnoty i národy samé. Přesně takoví vládnou i naší zemi! Právě v protikladu k nim budeme vždy stát my, mladí uvědomělí lidé milující zdravé hodnoty. Proto má naši podporu i srbský lid v boji proti bezpráví.

Erik Lamprecht

Ohlédnutí za parlamentními volbami

Výsledek letošních voleb do parlamentu lze vnímat pro Dělnickou stranu sociální spravedlnosti jednoznačně negativně. Ano, lze se utěšovat nárůstem počtu voličů a podobně. To však nic nemění na skutečnosti, že zkrátka nebylo dosaženo cíle stanoveného pro tyto volby.

Cílem bylo jednoznačně dosáhnutí 1,5% hlasů a dosažení státního příspěvku nutného pro zkvalitnění naší práce a možnosti dalšího pokroku. Jako jediná skutečně opoziční strana si totiž nesmíme klást malé cíle a pochlebovat se, jak jsme to dobří s preferencemi okolo jednoho procenta. Naším cílem je stát se národním hnutím v pravém slova smyslu, kdy budeme zastupovat všechny složky národa a naopak také všechny tyto složky budou zastoupeny v našem hnutí a tvořit jej.

Výsledek voleb je tedy pro nás neúspěšný – kde ovšem hledat chyby? Co se mělo udělat lépe? Estetika a vystupování? Na těchto věcech se v poslední době velmi zapracovalo a pozitivní trend je nastaven i nadále. Nebo snad byla vedena špatně kampaň? Také nikoli, kampaň byla vedena naopak v rámci našich možností velice efektivně, což dosvědčuje množství mítinků a jiných inspirativních iniciativ. Byly do ní také investovány nemalé finanční prostředky.

Bohužel se obávám, že v tomto případě není chyba ani tak na straně DSSS, jako na všeobecné naivitě ve společnosti řízené Systémem. Ano, jako každý systém utváří společnost k obrazu svému, činí tak i ten současný. Záměrné vyvolávání nechuti k politickým záležitostem, vytváření nových stran, které na určitý čas oklamou lid, protože ten volí jednoduše ty, které mu podstrkují v médiích, a následně jsou vyměněny zase za strany další se stejným fyzickým obsazením… Abych nemluvil tak všeobecně. Vzpomeňme si, nejprve ODA byla vystřídána Unií svobody, následně byla vybrána Strana zelených, nyní dostaly možnost nakrátko se dostat ke korytům zase TOP 09 a Věci veřejné… Kdo bude další?

Ani nevadí, že tyto strany zpravidla nemají žádnou vlastní ideu, jen se zařazují do politického spektra, čímž jej tvoří naoko pestrým. Opravdu však jen naoko. Snad ani ti nejnaivnější lidé nemohou věřit, že snad nějaký TOP 09 se zasadí o změnu politického klima, vyháže všechny zloděje od koryt a nastaví trend, kdy budou o řízení státu rozhodovat zodpovědní lidé, kterým leží osud jejich země na srdci víc než stav vlastní peněženky. Opravdu hodně naivní představa… Parlamentní vyvolené strany tvoří jednu a tutéž zkorumpovanou bandu, proti které stojí jen jediná opozice nebojící se v dnešním – prý demokratickém – státě říkat pravdu: DSSS.

Naše situace může připomínat tak trochu boj s větrnými mlýny. Mohli bychom se zařadit do společnosti a žít si spokojený život jako jiní. To bychom ovšem nebyli my. Ctnosti, jaké nás prezentují, nám takové jednání ani nedovolí. Každý neúspěch nás jen posiluje a nutí na sobě pracovat. A i kdybychom snad nedosáhli žádných hmatatelných úspěchů, je dosti záslužné se za sebou ohlédnout se ctí a pocitem, že jsem nikdy svoji čest nezradil. My se totiž nikdy nevzdáme.

Erik Lamprecht

Programové cíle Dělnické mládeže (DM)

Dělnická mládež (DM) je samostatnou mládežnickou organizací národní orientace. V podobě občanského sdružení existujeme od roku 2009 a máme blízko k Dělnické straně sociální spravedlnosti (DSSS). Podporujeme její programovou Listinu. Dělnická mládež má za cíl sdružovat mladé občany České republiky na základě jejich spříznění s idejemi sociálními a národními a respektování zásad života ve svobodné společnosti.

Dělnická mládež programově odmítá ubíjení vlasteneckého cítění v našich srdcích a ubíjení všech vyšších ideálů. Odmítáme šíření drog a liberalizaci, která mladým ztěžuje jejich místo ve společnosti. Nechceme se podřídit převládající atmosféře, odrazující mládež od spoluúčasti na veřejném dění a spolurozhodování o budoucnosti naší země.

Smyslem činnosti našeho sdružení je systematická práce mezi mládeží a s mládeží, podpora a propagace idejí a programu DSSS. V naší činnosti se proto zaměříme na deset tématických okruhů:

1. VÝCHOVA K ODPOVĚDNOSTI. Schopnost ovlivňovat dění ve společnosti vyžaduje kvalitní přípravu na politickou dráhu. Umění veřejně vystupovat, formulovat své názory slovem i písmem, organizační talent, právní a historické povědomí…, to je jen základní výčet z toho, co by měl mladý člověk před svým vstupem do veřejného života znát a také by měl mít zejména chuť se soustavně učit. DM je ze své podstaty jakousi praktickou „přípravkou“ svých členů na budoucí činnost v rámci politické strany. Podporujeme snížení věkové hranice volebního práva na 16 let, alespoň v krajských a komunálních volbách.

2. BOJ PROTI DROGÁM. Dělnická mládež požaduje přísný zákaz užívání jakýchkoliv drog i samotné propagace těchto omamných látek. Výjimku lze učinit pro účely zdravotnictví. Obětí drog jsou zejména mladí jedinci, ale i celé skupiny mladých lidí. Formou vzdělávacích seminářů a další osvětou chceme výchovně působit na mládež, aby dala přednost raději duševnímu rozvoji před drogovou závislostí a úpadkem.

3. ÚCTA K PŘÍRODĚ. Naše sdružení je již od svého založení pro přísnou ochranu životního prostředí. Pořádáme sázení stromů, objevujeme krásy naší krajiny a snažíme se napravit následky její systematické likvidace, následek životního stylu liberalizace. DM a její členové hodlají veřejně upozorňovat na lokální, ale i celostátní ekologické problémy, stejně tak se osobně angažovat v odstraňování ekologických problémů, např. černých skládek a likvidace odpadu.

4. ŘEMESLO A SMYSLUPLNÉ VZDĚLÁNÍ. Tvořivá práce musí mít úctu, kterou měla od nepaměti. Společnost bez lidí, kteří dovedou pracovat rukama a mají zalíbení ve své manuální práci, nemá budoucnost. Proto se chceme zaměřit na propagaci učebních oborů, poukázat na jejich důležitost a historii. Růst absolventů vysokých škol je pro společnost samozřejmě přínosem, ovšem jen za podmínek, že držitelé vysokoškolských diplomů budou skutečnými odborníky, nikoliv jen nositeli titulů.

5. ANO RODINĚ, NE SINGLE. Liberalizace nepovažuje rodinu za důležitou. My ano. Pokud má národ přežít v té podobě, kterou si udržuje po staletí, neodmyslitelně k němu patří rodinný život a výchova dětí rodiči. K tomuto cíli by měla směřovat i výchova mládeže, na kterou chce naše sdružení rovněž působit. Ať již osvětou na školách nebo organizací kurzů rodinné výchovy za účasti odborníků.

6. POMOC SENIORŮM. Členové DM navštěvují seniory a dlouhodobě nemocné, stejně tak válečné veterány. Důstojné stáří považujeme za podmínku civilizované společnosti. Ze své zkušenosti víme, že právě přítomnost mladých lidí s vůlí naslouchat pomáhá lidem důchodového věku snadněji překonávat následky stáří, ale i mladé generaci samotné, která tak otevřeně čerpá zkušenosti generace svých prarodičů. Současně udržuje kontinuitu mezi starou a mladou generací.

7. SVOBODNÝ INTERNET S ROZUMEM. Dělnická mládež prosazuje svobodný internet bez cenzury. Současně jsme si ale vědomi nástrah, které svobodná výměna informací po síti naskýtá. Zejména mladí lidé se často stávají oběťmi své nezkušenosti, kdy zveřejňují o sobě citlivé údaje na sociálních sítích, které mohou být různým způsobem zneužity proti nim. Prostřednictvím kurzů a odbornými články chceme tyto případy alespoň odbourávat. Opět zde hraje svou roli systematická výchova.

8. POHYB MÍSTO LENOSTI. Liberalismus a z něho vyplývající konzumní způsob života podporuje lenost, což má neblahé následky na celkovém zdraví. Takový životní styl odmítáme. Vedle pěstování ušlechtilé duše klademe důraz na fyzickou výchovu mládeže. Dělnická mládež, a samozřejmě nejen ona, musí být fyzicky zdatná. K tomu by ji měly dovést společenské tábory, zájmové kroužky a především sportovní turnaje, které DM pořádá.

9. KULTURNÍ POVĚDOMÍ. Znalost vlastní kultury je zárukou její budoucí existence. Povinností mladého člověka je soustavné poznávání kulturního a uměleckého odkazu našich předků. Jsme pro přísnou ochranu kulturního dědictví a zákaz jeho vyvážení do zahraničí. Umění má z našeho pohledu zušlechťovat lidskou bytost, nikoliv ji záměrně deformovat a představovat dekadenci, ošklivost a úpadek. Návštěvy galerií a putovní výlety po kulturních památkách patří k hlavním prioritám našeho občanského sdružení. Vedle toho chce DM pořádat výlety i za hranice naší země, poznávat okolní kultury, a uvědomovat si tak jedinečnost té své.

10. VŮLE K ŽIVOTU. Dát mládeži smysl života. Na vlastní sebezdokonalování musí být nahlíženo nejen jako na zdokonalování sebe sama v rámci vlastního života, ale také jako na vytváření silného článku naší společnosti. Cílem DM je ukázat mladým lidem jejich hodnotu, naučit je vážit si života, který liberalistická výchova znevažuje přístupností k drogám a hernám.

DĚLNICKÁ MLÁDEŽ – ODPOVĚDNOST, SÍLA, ČEST

Schváleno II. sjezdem DM,
dne 27. března 2010 v Brně

Kontakty

Dělnická mládež – Ciolkovského 853, P. O. BOX 3, 161 00 Praha 6
Ústřední sekretariát DM –
e-mail: info@delnickamladez.cz
Tajemník DM – Matyáš Sombati (agenda), e-mail: sombati@delnickamladez.cz
Místopředsedkyně DM – Lucie Šlégrová, e-mail: slegrova@delnickamladez.cz

Místní organizace DM

Praha – předseda Matyáš Sombati, e-mail: sombati@delnickamladez.cz
Brno – předseda Jakub Svoboda, e-mail: dm-brno@seznam.cz, www.dm-brno.czweb.org
Jihlava – předseda Roman Jurek, e-mail: delnickamladez.jihlava@email.cz
Litvínov – předseda Antonín Jelínek, e-mail: mo.dm.litvinov@centrum.cz
Plzeň – předseda Marek Kafka, e-mail: MladezPlzen@seznam.cz
Chomutov – předseda Jan Mrázek
e-mail: dm.chomutovsko@safe-mail.net
Ostrava – předseda David Kundľa, email: davidkundla@seznam.cz

PŘIHLÁŠKA

Příjmení: ..... Jméno: .....

Datum narození: .....

Adresa bydliště (včetně PSČ): .....

.....

..... Telefon (e-mail): .....

Povolání (příp. škola): .....

„Přihlašuji se za člena Dělnické mládeže. Slibuji, že budu dbát o dobré jméno sdružení a získávat jeho podporu u veřejnosti. Hlásím se k českému a moravskému patriotismu a tradicionalismu našeho národa.
Odsuzuji totalitní ideologie 20. století, zejména nacismus a komunismus.“

Datum: ..... Podpis: .....

Adresa: Dělnická mládež, PO BOX 3, 161 00 Praha 6. Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará).

Oznámení redakce

Hlas mládeže byl jakožto periodikum registrován dne 23. dubna 2010 u Ministerstva kultury ČR. Doposud vycházel čtvrtletně pouze jako příloha Dělnických listů, oficiální tiskoviny Dělnické strany a následně Dělnické strany sociální spravedlnosti. Jeho vydavatelem je nyní oficiálně občanské sdružení Dělnická mládež. Šéfredaktorem byl jmenován Matyáš Sombati, který dosud působil jako zástupce šéfredaktora již zmíněných Dělnických listů.

Podpořte mladé hnutí

Žádáme všechny členy DM, stejně tak i naše příznivce z DSSS nebo bezpartijní, podpořte naše sdružení libovolnou částkou na činnost. Můžete tak učinit zasláním na náš bankovní účet:

228 787 719 / 0300

Děkujeme. *Předsednictvo DM*